

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra ATHENODORUS

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758422704/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Forvandlede til Sukke, og hans Skridt
I Angst bestandig var foran den Gamles,
Som kun med Møje fulgte ham; med Et
Han rev sig løs og ilede mod en Bygning,
Hvor inde Alt var mørkt og Døren spærret, -
Han gav et Tegn, - da Svaret længe nølede,
Steg frygteligt hans Uro - „Julia!
Luk op i Himmels Navn! mig er det - Cajus!
Jeg sprænger Døren, hvis Du dvæler længer!”
En svag og frygtsom Haand berørte Slaaen,
Og Cajus drog Athenodorus ind
Og sluttede hurtigt Dørens snevre Aabning.

Da Lampen tændtes, førte Manden taus
Sin unge, skønne Hustru hen for Gubben,
Der, lig en Ørn, som uskadt seer i Solen,
Betragtede rolig hendes høje Ynde,
Men spejdede lønligt efter Sjælens Skjønhed
I Qvindens Smerte og Blufærdighed.
Hans strenge Træk blev stedse lysere,
Og smilende han vendte sig mod Cajus:
„Nu først jeg veed, hvordan Philosophien
Bør fremstaae for min kejserlige Lærling,
Hvis han skal elske den: Minerva lig,
Han seer den helst i qvindeligt Gevandt:
Hans høje Villie skee - saavidt som muligt.
Laan, Cajus, hurtigt mig den Højtdsdragt,
Hvori din Hustru tækkes bedst dit Øje, -
Staa ej forbauset, Mand! men hurtig! skynd Dig,
Mens end vi herske over Øjeblikket; -
Lad nu din Julia med øvet Haand
Indhulle mig i Drapperiets Folder;